

عنوان مقاله:

بررسی اثر روش های مختلف کاشت و سطوح مختلف توزیع هورمون ها بر صفات زایشی ژنوتیپ های برنج تحت تنش شوری در شمال خوزستان

محل انتشار:

مجله دانش کشاورزی و تولید پایدار، دوره 33، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

کاو لهیموچی - محقق دوره پسادکتری، گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، ایران.

سید عطاءاله سیادت - استاد، گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، ایران.

خلاصه مقاله:

این پژوهش به صورت کرت های دو بار خردشده در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در استان خوزستان با هدف تعیین بهترین روش کشت برنج در دو سال (۱۳۹۷ و ۱۳۹۸) انجام شد. سه شیوه کاشت (خشکه کاری، نشایی و مستقیم یا رایج منطقه)، ۱۶ سطح مختلف هورمون های اکسین و سالیسیلیک اسید به صورت پرایمینگ بذری و تیمارهای مختلف اسپری برگی با مقدار ۱ و ۲ لیتر در هکتار و زمان های اسپری مختلف در مراحل پنجه زنی و ظهور خوشه بر ژنوتیپ های مختلف برنج مورد بررسی قرار گرفت. یافته ها: نتایج تجزیه مرکب نشان داد بین اثرات اصلی و متقابل صفات تفاوت معنی داری در سطح احتمال یک درصد وجود دارد. عملکرد دانه و اجزای عملکرد به همراه کلیه صفات رویشی و زایشی (وزن پانیکول، وزن هزاردانه، تعداد دانه پر و پوک در پانیکول) که می توانند از طریق فتوسنتز جاری یا انتقال مجدد باعث افزایش عملکرد دانه گردند بیشترین مقدار خود را در روش کشت نشایی به دلیل ایجاد شرایط بهینه و مطلوب رشد در راستای تنش زدایی دارا بودند. در بین تیمارهای هورمونی بیشترین مقدار عملکرد دانه و اجزای عملکرد در پرایمینگ تلفیقی بذری با هر دو هورمون رشدی اکسین و سالیسیلیک اسید به دلیل مکمل هم بودن دو هورمون رشدی در تنظیم واکنش های بیوشیمیایی و مرفولوژیکی گیاه که هرچه زمان استفاده از این هورمون ها زودتر باشد به لحاظ زمان بر بودن، تاثیر سازگاری به مراتب بیشتری داشتند که در روش پرایمینگ به دلیل ایجاد مقاومت و تسریع در رشد، مشاهده شدند.

کلمات کلیدی:

برنج، ژنوتیپ، روش کشت، هورمون، زایشی، پانیکول، دانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1803813>

